

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1828/2019

18.09.2019. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јован Вукчевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3724/18 од 31.10.2018. године, у седници одржаној 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3724/18 од 31.10.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3724/18 од 31.10.2018. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3724/18 од 31.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1481/17 од 20.07.2018. године, којом је тужена обавезана да тужиоцу на име разлике у висини између исплаћене посебне пензије и зараде коју би тужилац остварио у периоду од 11.04.2014. године до 31.03.2017. године, исплати износ од 330.816,93 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе и датумима каматног почетка као у њеном садржају, као и трошкове парничног поступка у износу од 84.416,32 динара. Ставом другим изреке, захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, јер правни став заузет у побијаној одлуци којом је одлучено о праву

тужиоца на исплату разлике између плате коју би остварио да није било незаконитог поступања тужене и посебне пензије која му је исплаћена, не одступа од устаљене судске праксе.

На основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра.

Тужба у овом радном спору ради накнаде штете поднета је 10.04.2017. године. У тужби је била означена вредност предмета спора на 312.112,14 динара. Поднеском од 26.06.2018. године, тужилац је објективно преиначио тужбу и означио вредност предмета спора на 330.816,93 динара.

С обзиром на то да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде очигледно испод 40.000 евра у динарској противвредности, то изјављена ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**